

gaaende Forandringer og har desuden indført en Del meget vigtige og meget omstridte Punkter i Lovforslaget, og Udvalgets Flertal kan med sin bedste Vilje ikke se rettere, end at meget af dette enten er meget betænkeligt eller rent ud uantageligt. Paa et enkelt og det tilmed et meget vigtigt Punkt, nemlig i Spørgsmaalet om Lærernes Ret til at forlange Skolelodderne solgte, have vi dog sluttet os til Folketingets Affattelse, have troet at kunne tilraade Tinget at følge Folketinget, og det samme gøre vi paa en Del andre Omraader, ganske vist mindre væsentlige men dog ret vigtige, f. Eks. i §§ 8 og 15 om den Særstilling, man giver de fattige Kommuner, i Bestemmelsen om at Lærernes Haver kunne være paa 2 Skpr. Land i Stedet for paa 4, i Folketingets Forandring af den Takationskomite, som skal bedømme Jordlodderne og i Udredelsesmaaden af Statstilskuddet. Paa alle disse og flere andre Omraader have vi rettet os efter Folketinget, uagtet der hos en Del Medlemmer var stærk Stemning for, at man skulde holde sig til Regeringens Affattelse. Paa andre Omraader have vi indtaget et Mæglingstandpunkt mellem Regeringens og Folketingets Forslag. Det gælder saaledes med Hensyn til Undervisningsstoffet, Skoleplanerne, Kaldelsesmaaden, Undervisningsinspektørspørgsmaalet og Tilskuddet fra Statskassen til de Bygninger, som ville blive nødvendige i Anledning af denne Lov. Jeg tror derfor nok, at man ikke med Høje vil kunne sige andet, end at vi have vist en redelig Velse til at rette os efter det andet Ting, hvor vi paa nogen Maade mente at kunde forsvare det. I øvrigt have vi, som det høje Ting vil have set, dels for at lette Overvejselsen for det andet Ting og gøre vort Standpunkt mere bestemt og klart, end det kan fremgaa af en Ordførers Udtalelser, og dels for at spare Tid i dette Ting, ledtaget vore Endringer med ret udførlige Motiveringer, hvortil jeg vil tillade mig at henvise ærede Medlemmer, idet jeg saa til Gengæld vil tillade mig at fatte mig meget kort ved denne Lejlighed i min Omtale af de enkelte Paragraffer.

Endringen til § 1 antager jeg ikke, der er nogen, som har noget imod. Den kommer jo kun til Anvendelse, hvor Skolekommissionen selv ønsker det, og naar Skolen er

indrettet derefter. — § 2, som vi have foreslaaet udslettet, og som angik Protokollen over Børnene fra det 6te til det 14de Aar o. s. v., have vi i og for sig ikke noget imod, uær naar den fik en anden Affattelse, men da den ikke er absolut nødvendig, og da den staar som en Slags Indledning til de andre Paragraffer i dette Afsnit, som vi ønske slettede, have vi ogsaa foreslaaet, at denne Paragraf skulde udgaa. — Om §§ 3—7, der angaa det ny Mulkteringsystem, skal jeg henvise til, hvad der blev udtalt ved første Behandling, og hvad der er sagt i Betænkningen. Der har, som i Betænkningen anført, været en Del Medlemmer, som mente, at vi egentlig nok kunde forsvare at gaa med til det Mæglingsforslag, som blev stillet af den højtærede Minister i det andet Ting, men da det ikke blev godkendt i det andet Ting, og da vi helst vilde beholde det nuværende, hvis vi ikke kunne faa den Forandring som blev foreslaaet af Minister Hall i 1873, have vi foreslaaet, at Paragrafferne skulle udgaa.

Endringsforslaget til § 9 gaar ud paa, at der ikke skal kunne forlanges nogen Forøgelse af Lærerkrafterne, før der i tre paa hinanden følgende Aar gennemsnitlig har været henholdsvis over 35 og 37 Børn i Klasserne. Denne Endring kan have sin Betænknelighed — det indrømme vi — f. Eks. i de store Stationsbyer, hvor Befolkningen vokser med rivende Jart; men paa den anden Side er der jo ogsaa meget, som taler for, at Kommunerne ere garanterede imod, at en rent midlertidig Tilstrømning til en Egn, f. Eks. i Anledning af en Særnbånes Bygning eller sligt, skal paaføre den paagældende Kommune Udgifter, som den ellers ikke vilde have behøvet. Og naar saa dertil kommer, at Liderne ere trange, have vi ment at kunne gaa ind paa denne Endring, da nogle Medlemmer satte særlig stor Pris paa at faa den ind. — § 12 angaar jo Undervisningsstoffet. Der have vi foreslaaet, at det første Stykke fjernes som ikke hørende til Lovgivningsomraadet, men i øvrigt er vor Redaktion af § 12 en stor Indrømmelse til det andet Ting, idet vi nemlig lige som dette stille en hel Del Jagt frit, saaledes at Kommunalbestyrelsen kan bestemme, om de skulle tages med eller ikke. — § 14, der angaar Skoleplanerne, er ligeledes et Slags